

65
боляванията сутринта на 29 октомврий достигнало 400 души. При това, симптомитѣ не оставяли никакво съмнение, че сж холерни. Въ сжщото време старшият лѣкаръ получи сведения, че холерата се е появила и се развива въ широки размѣри и въ 2/4-а бригада, която бѣ минала презъ ж. п. станция Черкезкьой. Едва сега медицинскиятъ персоналъ си обясни защо пжтътъ Виза — Сарай, по който отстѣпи турската армия, бѣ осѣянъ съ турски трупове, безъ да е имало сражение по тия мѣста.

При това положение командуващиятъ III армия, следъ получаване директивата отъ Главната квартира, даде заповѣдь за настѣпление на 29 октомврий къмъ Чатаалджа.

Споредъ тази заповѣдь 11-и Сливенски полкъ влизаше вече въ състава на своята бригада и дивизия. Свършваше се неговата задача като странично прикритие на армията. За странично прикритие на армията се назначаваше 2-и полкъ, който трѣбваше да настѣпи презъ Караджакьой къмъ Орманлъж — Сербели.

Командирътъ на 1-а бригада, като получи заповѣдта по дивизията, назначи въ предна охрана 2 дружини отъ 24-и полкъ съ 1/6-а с.с. батарея; останалитѣ части отъ бригадата въ главни сили. Бригадата трѣбваше да настѣпи по пжтя Бѣлградъ — Тарфа. Тръгване 7 часа.

Бригадата, обаче, не можа да трѣгне въ опредѣленото време, защото нѣмаше хлѣбъ, а войницитѣ вече отъ три дни не бѣха получили такъвъ. Едва къмъ 11 часа, следъ като се приготвиха въ селото около 2,000 хлѣба и се раздадоха пропорционално на частитѣ, бригадата трѣгна. Като допълнение къмъ хлѣба на войницитѣ се раздаде варено жито и царевица.

Когато полкътъ, въ състава на походната колона на бригадата, стигна с. Сербели, завалѣ проливенъ дѣждъ. Пжтищата, и безъ това труднопроходими и кални, се обърнаха на непроходими блата. Орждията затѣваха въ калта до главинитѣ и не можеха да се мръднатъ. Колоната остана да ношува при артилерията въ гората северозападно отъ с. Тарфа, а предната охрана, следъ голѣми усилия, стигна селото. Презъ този день въ полка имаше около 100 заболявания отъ холера и нѣколко смъртни случаи. Заболѣлитѣ бѣха оставени въ с. Караджакьой.

Така се завърши усилениятъ шестдневенъ походъ на полка по недостѣпната Странджа планина, който ще остане паметенъ въ историята на полка. Измокрени до кости, гладни, безъ сънъ, изкаляни до уши, безъ пжтъ, по стрѣмни урви и чукари, героитѣ Сливенци се движиха отъ ранни зори до тъмна нощъ непрекъснато цѣли шестъ дни. Това не бѣ походъ на обикновени хора, а на гиганти!

5. АТАКА НА ЧАТААДЖАНСКАТА УКРЕПЕНА ПОЗИЦИЯ

Заемане изходно положение 30 октомврий. — Въ 7 часа командирътъ на полка получи заповѣдь отъ командира на бригадата да остане на станъ северно отъ Тарфа. Въ 8 часа той поведе полка и въ 11 часа стигна на опредѣленото мѣсто. Тукъ получи нова заповѣдь да остане на станъ източно отъ Тарфа. Когато полкътъ се предвижваше къмъ